

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 9. Quid notandum sit circa illum, qui dicit se ex metu reverentiali
fecisse professionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

2. Ex Jure Canonico , Cap. si qua mulier, & Cap. non liceat, 19. q. 3. 3. Ex S. Gregorio l. 7. Epist. 7., item disertissimè ex Salviano l. 3. contra avaritiam. 4. Rationibus manifestis in aperto jure fundatis. Atque ex his sequitur aliquem, qui Religionem init, non ideo posse privari pensione annuâ sibi assignatâ in bonis donantis, uti rectè idem Less. in auct. v. Religiosus cas. I.

Quid dicendum sit, si Bertæ promittantur 100, si nubat, ipsa autem fuit Religiosa, resolvimus l. 3. p. 2. n. 600. Si autem promittantur sub conditione, si non ineat Religionem, resolvimus ibidem n. 1140. Denique si promittantur 200, si nubat, & 100, si fuit Religiosa, resolvimus ibidem n. 1141., quæ videri possunt.

5. Q. 9. Quid notandum sit circa illum, qui dicit se ex metu reverentiali fecisse professionem. R. Quamvis metus reverentialis cum importunis precibus conjunctus pro foro conscientiæ censeatur sufficiens ad rescindendos contractus, uti colligitur ex dictis l. 3. p. 2. n. 632., & docet Less. de statu vita elig. q. 8., tamen in foro externo meritò censetur insufficiens ad irritandam professionem, nisi accesserint minæ, quas minans solitus sit exequi, & tum ex vi talis metus sequatur professio, Sanch. de Matr. l. 4. d. 6. Less. in auct. v. professio Relig. cas. 12., ubi cas. 13. notat, ut talis professio in foro externo declaretur irrita, debere merum illum legitimè probari per testes etiam juratos, uti fit in aliis causis gravibus. Addit quóque rectè Castrop. t. 16. d. 1. p. 9 n. 1. quamvis coactio professionem annullet, relinquit tamen valorem novitiatus, quia iuxta tantum loquuntur de professione, unde si quis coactus iniverit novitiatum, si tamen eo expletò liberè fecerit professionem, est valida. Notat etiam Suar. T. 3. l. 6.

c. 4. referens plures contra Lef. de just. l. 2. c. 41. d.
7. professionem non invalidari per metum acce-
ptantis professionem, sed tantum profitentis.

Q. 10. An Monasterium possit novitium ex- § 3
pletâ probatione sine causa non admittere ad pro-
fessionem. R. Per hoc non peccari mortaliter do-
cent aliqui, quia sicuti novitius liber est ad profiten-
dum vel ad abeundum etiam sine causa, ita videtur
Religio debere esse libera ad admittendum vel re-
mittendum, alias non est utrumque par conditio:
sed oppositum tenendum est cum Lugo de just. d. 9.
n. 54. aliisque communiter, est enim hoc grave, in-
primis contra charitatem, quia sine justa causa in-
fertur novitio grave damnum, eique inuritur gravis
nota, si dimittatur: deinde tales Religiosi com-
mittunt gravem defectum in officio sibi demanda-
to, sunt enim ab Ecclesia constituti Judices, ut pro
merito vel demerito dicant novitium esse aptum vel
ineptum Religioni, ergo cum judicent aptum, & ta-
men rejiciendo, virtualiter dicant esse ineptum, fe-
runt sententiam iniquam: denique etiam est grave
contra justitiam, quia novitius per novitiatum be-
ne expletum acquisivit jus ad professionem, illâ enim
conditione, & quasi sub hoc contractu subivit no-
vitiatum, probate me, & postmodum judicate
pro merito, ut vel profitear vel abeam, & ita cen-
setur eum admississe Ordo, alioquin nemo vellet no-
vitiatum ingredi, ergo cum ex parte sua impleve-
rit contractum permiseritque se probari, Ordo ex
justitia tenetur reciprocè ad suam partem imple-
dam.

Q. 11. Si novitius egrediatur vel Religiosus di- § 4
mittatur, an debeat ipse Ordini aut Ordo ipse ali-
quid refundere. R.

§. I. Aliqui dicunt novitium teneri Monasterio
solvere